

EPISTOLA LUI PAVEL CATRE ROMANI

1

1. Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat sa fie apostol, pus deoparte ca sa vesteasca Evanghelia lui Dumnezeu,
2. pe care o fagaduieste mai înainte prin proorocii Sai în Sfintele Scripturi.
3. Ea priveste pe Fiul Sau, nascut din samânta lui David, în ce priveste trupul,
4. iar în ce priveste duhul sfinteniei dovedit cu putere ca este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea mortilor; adica pe Isus Hristos, Domnul nostru,
5. prin care am primit harul si apostolia, ca sa aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credintei pe toate Neamurile,
6. într e car i sînteti si voi, cei chemati sa fiti ai lui Isus Hristos.
7. Deci, voua tuturor, cari sînteti prea iubiti ai lui Dumnezeu în Roma, chemati sa fiti sfinti: Har si pace dela Dumnezeu, Tatal nostru, si dela Domnul Isus Hristos!
8. Mai întîi multamesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toti, caci credinta voastra este vestita în toata lumea.
9. Dumnezeu, caruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Sau, îmi este martor ca va pomenesc neîncetat în rugaciunile mele,
10. si cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, sa am însfîrsit fericirea sa vin la voi.
11. Caci doresc sa va vad, ca sa va dau vreun dar duhovnicesc pentru întarirea voastra,
12. sau mai degraba, ca sa ne îmbarbatam laolalta în mijlocul vostru, prin credinta, pe care o avem împreuna, si voi si eu.
13. Nu vreau sa nu stiti, fratilor, ca, de multeori am avut de gînd sa vin la voi, ca sa culeg vreun rod printre voi, ca printre celealte neamuri, dar am fost împedat pîna acum.
14. Eu sînt dator si Grecilor si Barbarilor, si celor învatati si celor neînvatati.
15. Astfel, în ce ma priveste pe mine, am o vie dorinta sa va vestesc Evanghelia voua celor din Roma.
16. Caci mie nu mi-e rusine de Evanghelia lui Hristos; fiindca ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecaruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului;
17. deoar ece în ea este descoperita o neprihanire, pe care o da Dumnezeu, prin credinta si care duce la credinta, dupa cum este scris: „Cel neprihanit va trai prin credinta.“
18. Mînia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricarei necinstiri a lui Dumnezeu si împotriva oricarei nelegiuri a oamenilor, cari înaduse adevarul în nelegiuirea lor.
19. Fiindca ce se poate cunoaste despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, caci le-a fost aratat de Dumnezeu.
20. În adevar, însusirile nevazute ale Lui, puterea Lui vecinica si dumnezeirea Lui, se vad lamurit, dela facerea lumii, cînd te uiti cu bagare de seama la ele în lucrurile facute de El. Asa ca nu se pot desvinovati;
21. fiindca, macar ca au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslavit ca Dumnezeu, nici nu I-au multamit; ci s'au dat la gîndiri desarte, si inima lor fara pricepere s'a întunecat.
22. S'au falit ca sînt înțelepti, si au înebunit;
23. si au schimbat slava Dumnezelui nemuritor într'o icoana care seamana cu omul muritor, pasari, dobitoace cu patru picioare si tîrîtoare.
24. De aceea, Dumnezeu i-a lasat prada necuratiei, sa urmeze poftele inimilor lor; asa ca își necinstesc singuri trupurile;
25. caci au schimbat în minciuna adevarul lui Dumnezeu, si au slujit si s'au închinat fapturii în locul Facatorului, care este binecuvîntat în veci! Amin.
26. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lasat în voia unor patimi scîrboase; caci femeile lor au schimbat întrebuintarea fireasca a lor într 'una care este împotriva firii;
27. tot astfel si barbatii, au parasit întrebuintarea fireasca a femeii, s'au aprins în poftele lor unii pentru altii, au savîrsit parte barbatesca cu parte barbatesca lucruri scîrboase, si au primit în ei

însisi plata cuvenita pentru ratacirea lor.

28. Fiindca n'au cautat sa pastreze pe Dumnezeu în cunostinta lor, Dumnezeu i-a lasat în voia mintii lor blestemate, ca sa faca lucruri neîngaduite.

29. Astfel au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lacomie, de rautate; plini de pizma, de ucidere, de cearta, de înselaciune, de porniri rautacioase; sînt sopritori,

30. bîrfitori, urîtori de Dumnezeu, obraznici, trufasi, laudarosii, nascocitori de rele, neascultatori de parinti,

31. fara pricepere, calcatori de cuvînt, fara dragoste fireasca, neînduplecati, fara mila.

32. Si, macar ca stiu hotarîrea lui Dumnezeu, ca cei ce fac asemenea lucruri, sînt vrednici de moarte, totus, ei nu numai ca le fac, dar si gasesc de buni pe cei ce le fac.

2

1. Asa dar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te poti desvinovati; caci prin faptul ca judeci pe altul, te osîndesti singur; fiindca tu, care judeci pe altul, faci aceleasi lucruri.

2. Stim, în adevar, ca judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce savîrsesc astfel de lucruri, este potrivita cu adevarul.

3. Si crezi tu, omule, care judeci pe cei ce savîrsesc astfel de lucruri, si pe cari le faci si tu, ca vei scapa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau dispretuiesti tu bogatiile bunatatii, îngaduintei si îndelungei Lui rabdari? Nu vezi tu ca bunatatea lui Dumnezeu te îndeamna la pocainta?

5. Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea sa se pocaiasca, fti aduni o comoara de mînie pentru ziua mîniei si a aratarii dreptei judecati a lui Dumnezeu,

6. car e va rasplati fiecaruia dupa faptele lui.

7. Si anume, va da viata vecinica celor ce, prin staruinta în bine, cauta slava, cinstea si nemurirea;

8. si va da mînie si urgie celor ce, din duh de gîlceava, se împotrivesc adevarului si asculta de nelegiuir e.

9. Necaz si strîmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face raul: întîi peste Iudeu, apoi peste Grec.

10. Slava, cinste si pace va veni însa peste oricine face binele: întîi peste Iudeu, apoi peste Grec.

11. Caci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fata omului.

12. Toti ceice au pacatuit fara lege, vor pieri fara lege; si toti ceice au pacatuit avînd lege, vor fi judecati dupa lege.

13. Pentruca nu cei ce aud Legea, sînt neprihaniti înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socotiti neprihaniti.

14. Cînd Neamurile, macar ca n'au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, cari n'au o lege, îsi sînt singuri lege;

15. si ei dovedesc ca lucrarea Legii este scrisa în inimile lor; fiindca despre lucrarea aceasta marturiseste cugetul lor si gîndurile lor, cari sau se învinovatesc sau se desvinovatesc între ele.

16. Si faptul acesta se va vedea în ziua cînd, dupa Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.

17. Tu, care te numesti Iudeu, care te reazimi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul tau,

18. car e cunosti voia Lui, care stii sa faci deosebire între lucruri, pentruca esti învatat de Lege;

19. tu, care te magulesti ca esti calauza orbilor, lumina celor ce sînt în întunec,

20. povatuitorul celor fara minte, învatatorul celor nestiutori, pentruca în Lege ai dreptarul cunostintei depline si al adevarului;-

21. tu deci, care înveti pe altii, pe tine însuti nu te înveti? Tu, care propovaduiesti:

„Sa nu furi,“ furi?

22. Tu care zici: „Sa nu preacurvesti,“ preacurvesti? Tu, caruia ti-e scîrba de idoli, le jafuiesti templele?

23. Tu, care te falesti cu Legea, necinstesti pe Dumnezeu prin calcarea acestei Legi?

24. Caci „din pricina voastra este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri“,

dupa cum este scris.

25. Taierea împrejur, negresit, este de folos, daca împlinesti Legea; dar daca tu calci Legea, taierea ta împr ejur ajunge netaiere împrejur.

26. Daca deci, cel netaiat împrejur pazeste poruncile Legii, netaierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o taiere împrejur?

27. Cel netaiat împrejur din nastere, care împlineste Legea, nu te va osîndi el pe tine, care o calci, macar ca ai slova Legii si taierea împrejur?

28. Iudeu nu este acela care se arata pe dinafara ca este Iudeu; si taiere împrejur nu este aceea care este pe dinafara, în carne.

29. Ci Iudeu este acela care este Iudeu înlauntru; si taiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slova; un astfel de Iudeu îsi scoate lauda nu dela oameni, ci dela Dumnezeu.

3

1. Care este deci întîietatea Iudeului, sau care este folosul taierii împrejur?

2. Oricum, sînt mar i. Si mai întîi de toate, prin faptul ca lor le-au fost încredintate cuvintele lui Dumnezeu.

3. Si ce are a face daca unii n'au crezut? Necedinta lor va nimici ea credinciosia lui Dumnezeu?

4. Nicidecum! Dimpotriva, Dumnezeu sa fie gasit adevarat si toti oamenii sa fie gasiti mincinosi, dupa cum este scris: „Ca sa fii gasit neprihanit în cuvintele Tale, si sa iesi biruitor cînd vei fi judecat.“

5. Dar, daca nelegiuirea noastra pune în lumina neprihanirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept cînd Îsi deslantuieste mînia?

6. Nicidecum! Pentruca, altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Si daca, prin minciuna mea, adevarul lui Dumnezeu straluceste si mai mult spre slava Lui, de ce mai sînt eu însumi judecat ca pacatos?

8. Si de ce sa nu facem raul ca sa vina bine din el, cum pretind unii, cari ne vorbesc de rau, ca spunem noi? Osînda acestor oameni este dreapta.

9. Ce urmeaza atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiindca am dovedit ca toti, fie Iudei, fie Greci, sînt supt pacat,

10. dupa cum este scris: „Nu este nici un om neprihanit, niciunul macar.

11. Nu este nici unul care sa aiba pricepere. Nu este nici unul care sa caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.

12. Toti s'au abatut, si au ajuns niste netrebnici. Nu este niciunul care sa faca binele, niciunul macar.

13. Gîtlejul lor este un mormînt deschis; se slujesc de limbile lor ca sa însele; supt buze au venin de aspida;

14. gura le este plina de blestem si de amaraciune;

15. au picioarele grabnice sa verse sînge;

16. prapadul si pustiir ea sînt pe drumul lor;

17. nu cunosc calea pacii;

18. frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor.“

19. Stim însa ca tot ce spune Legea, spune celor ce sînt supt Lege, pentruca orice gura sa fie astupata, si toata lumea sa fie gasita vinovata înaintea lui Dumnezeu.

20. Caci nimeni nu va fi socotit neprihanit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunostinta deplina a pacatului.

21. Dar acum s'a aratat o neprihanire, pe care o da Dumnezeu, fara lege - despre ea martur isesc Legea si proorocii -

22. si anume, neprihanirea data de Dumnezeu, care vine prin credinta în Isus Hristos, pentru toti si peste toti cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire.

23. Caci toti au pacatuit, si sînt lipsiti de slava lui Dumnezeu.

24. Si sînt socotiti neprihaniti, fara plata, prin harul Sau,

prin rascumpararea, care este în Hristos Isus.

25. Pe El Dumnezeu L-a rînduit mai dinainte sa fie, prin credinta în sîngele Lui, o jertfa de ispasire, ca sa-Si arate neprihanirea Lui; caci trecuse cu vederea pacatele dinainte, în vremea în delungei rabdar i a lui Dumnezeu;

26. pentruca, în vremea de acum, sa-Si arate neprihanirea Lui în asa fel în cît, sa fie neprihanit, si totus sa socoteasca neprihanit pe cel ce crede în Isus.

27. Unde este dar pricina de lauda? S'a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor?

Nu; ci prin legea credintei.

28. Pentruca noi credem ca omul este socotit neprihanit prin credinta, fara faptele Legii.

29. Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul Iudeilor? Nu este si al Neamurilor?

Da, este si al Neamurilor;

30. deoar ece Dumnezeu este unul singur si El va socoti neprihaniti, prin credinta, pe cei taiati împrejur, si tot prin credinta si pe cei netaiati împrejur.

31. Deci, prin credinta desfiintam noi Legea? Nicidecum. Dimpotriva, noi întarim Legea.

4

1. Ce vom zice dar ca a capatat, prin puterea lui, stramosul nostru Avraam?

2. Daca Avraam a fost socotit neprihanit prin fapte, are cu ce sa se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Caci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, si aceasta i s'a socotit ca neprihanire.“

4. Însa, celui ce lucreaza, plata cuvenita lui i se socoteste nu ca un har, ci ca ceva datorat;

5. pe cînd, celui ce nu lucreaza, ci crede în Cel ce socoteste pe pacatos neprihanit, credinta pe care o are el, îi este socotita ca neprihanire.

6. Tot astfel, si David numeste fericit pe omul acela, pe care Dumnezeu, fara fapte, îl socoteste neprihanit.

7. „Ferice“, zice el, „de aceia ale caror fara de legi sînt iertate, si ale caror pacate sînt acoperite!“

8. Ferice de omul, caruia nu-i tine Domnul în seama pacatul!“

9. Fericirea aceasta este numai pentru cei taiati împrejur sau si pentru cei netaiati împrejur? Caci zicem ca lui Avraam credinta „i-a fost socotita ca neprihanire.“

10. Dar cum i-a fost socotita? Dupa, sau înainte de taierea lui împrejur?

Nu cînd era taiat împrejur, ci cînd era netaiat împrejur.

11. Apoi a primit ca semn taierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihaniri, pe care o capatasese prin credinta, cînd era netaiat împrejur. Si aceasta, pentru ca sa fie tatal tuturor celor cari cred, macar ca nu sînt taiati împrejur; ca, adica, sa li se socoteasca si lor neprihanirea aceasta;

12. si pentru ca sa fie si tatal celor taiati împrejur, adica al acelora cari, nu numai ca sînt taiati împrejur, dar si calca pe urmele credintei aceleia, pe care o avea tatal nostru Avraam, cînd nu era taiat împrejur.

13. În adevar, fagaduinta facuta lui Avraam sau semintei lui, ca va mosteni lumea, n'a fost facuta pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihaniri, care se capata prin credinta.

14. Caci, daca mostenitori sînt ceice se tin de Lege, credinta este zadarnica, si fagaduinta este nimicita;

15. pentruca Legea aduce mînie; si unde nu este o lege, acolo nu este nici calcare de lege.

16. Deaceia mostenitori sînt ceice se fac prin credinta, pentruca sa fie prin har, si pentruca fagaduinta sa fie chezasuita pentru toata samînta lui Avraam: nu numai pentru samînta aceea care este supt Lege, ci si pentru samînta aceea care are credinta lui Avraam, tatal nostru al tuturor,

17. dupacum este scris: „Te-am rînduit sa fii tatal multor neamuri.“ El, adica, este tatal nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviaza mortii, si care cheama lucrurile cari nu sînt, ca si cum ar fi.

18. Nadajduind împotriva oricarei nadejdi, el a crezut, si astfel a ajuns tatal multor neamuri, dupacum i se spuse: „Asa va fi samînta ta.“

19. Si, fiindca n'a fost slab în credinta, el nu s'a uitat la trupul sau, care era îmbrînînit,

- avea aproape o suta de ani, - nici la faptul ca Sara nu mai putea sa aiba copii.

20. El nu s'a îndoit de fagaduinta lui Dumnezeu, prin necredinta, ci, întarit prin credinta lui, a dat slava lui Dumnezeu,

21. deplin încr edintat ca El ce fagaduieste, poate sa si împlineasca.

22. De aceea credinta aceasta „i-a fost socotita ca neprihanire.“

23. Dar nu numai pentru el este scris ca „i-a fost socotita ca neprihanire“;

24. ci este scris si pentru noi, carora de asemenea ne va fi socotita, noua celor ce credem în Cel ce a înviat din morti pe Isus Hristos, Domnul nostru,

25. car e a fost dat din pricina faradelegilor noastre, si a înviat din pricina ca am fost socotiti neprihaniti.

5

1. Deci, fiindca sîntem socotiti neprihaniti, prin credinta, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

2. Lui Îi datoram faptul ca, prin credinta, am intrat în aceasta stare de har, în care sîntem; si ne bucuram în nadejdea slavei lui Dumnezeu.

3. Ba mai mult, ne bucuram chiar si în necazurile noastre; caci stim ca necazul aduce rabdare,

4. rabdar ea aduce biruinta în încercare, iar biruinta aceasta aduce nadejdea.

5. Însa nadejdea aceasta nu însala, pentruca dragostea lui Dumnezeu a fost turnata în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat.

6. Caci, pe cînd eram noi înca fara putere, Hristos, la vremea cuvenita a murit pentru cei nelegiuiti.

7. Pentru un om neprihanit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefacatorul lui, poate ca s'ar gasi cineva sa moara.

8. Dar Dumnezeu Îsi arata dragostea fata de noi prin faptul ca, pe cînd eram noi înca pacatosi, Hristos a murit pentru noi.

9. Deci, cu atît mai mult acum, cînd sîntem socotiti neprihaniti, prin sîngele Lui, vom fi mîntuiti prin El de mînia lui Dumnezeu.

10. Caci, daca atunci cînd eram vrajmasi, am fost împacati cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Sau, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împacati cu El, vom fi mîntuiti prin viata Lui.

11. Si nu numai atît, dar ne si bucuram în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am capatat împacarea.

12. De aceea, dupa cum printr 'un singur om a intrat pacatul în lume, si prin pacat a intrat moartea, si astfel moar tea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricina ca toti au pacatuit...

13. (Caci înainte de Lege pacatul era în lume.

Dar pacatul nu este tinut în seama cîta vreme nu este o lege.

14. Totus moartea a domnit, dela Adam pîna la Moise, chiar peste ceice nu pacatuisera printr'o calcare de lege asemanatoare cu a lui Adam, care este o icoana preînchipuitoare a Celuice avea sa vina.

15. Dar cu darul fara plata nu este ca si cu gresala; caci, daca prin gresala unuia singur, cei multi au fost loviti cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu si darul, pe care ni l-a facut harul acesta într'un singur om, adica în Isus Hristos, s'au dat din belsug celor multi.

16. Si darul fara plata nu vine ca printr 'acel unul care a pacatuit; caci judecata venita dela unul, a adus osînda; dar darul fara plata venit în urma multor greseli a adus o hotarîre de iertare.

17. Daca deci, prin gresala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult ceice primesc, în toata plinatatea, harul si darul neprihanirii, vor domni în viata prin acel unul singur, care este Isus Hristos!)

18. ... Astfel dar, dupa cum printr'o singura gresala, a venit o osînda, care a lovit pe toti oamenii, tot asa, printr'o singura hotarîre de iertare a venit pentru toti oamenii o hotarîr e de neprihanire care da viata.

19. Caci, dupa cum prin neascultarea unui singur om, cei multi au fost facuti pacatosi, tot asa, prin ascultarea unui singur om, cei multi vor fi facuti neprihaniti.

20. Ba înca si Legea a venit pentruca sa se înmulteasca gresala; dar unde s'a înmultit pacatul, acolo harul s'a înmultit si mai mult;
21. pentruca, dupa cum pacatul a stapînit dînd moartea, tot asa si harul sa stapîneasca dînd neprihanirea, ca sa dea viata vecinica, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

6

1. Ce vom zice dar? Sa pacatuim mereu, ca sa se înmulteasca harul?
2. Nicidecum! Noi, cari am murit fata de pacat, cum sa mai traим în pacat?
3. Nu stiti ca toti cîti am fost botezati în Isus Hristos, am fost botezati în moartea Lui?
4. Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropati împreuna cu El, pentruca, dupa cum Hristos a înviat din morti, prin slava Tatalui, tot asa si noi sa traим o viata noua.
5. În adevar, daca ne-am facut una cu El, printr'o moarte asemanatoare cu a Lui, vom fi una cu El si printr'o înviere asemanatoare cu a Lui.
6. Stim bine ca omul nostru cel vechi a fost rastignit împreuna cu El, pentruca trupul pacatului sa fie desbracat de puterea lui, în asa fel ca sa nu mai fim robi ai pacatului;
7. caci cine a murit, de drept, este izbavit de pacat.
8. Acum, daca am murit împreuna cu Hristos, credem ca vom si trai împreuna cu El,
9. întrucît stim ca Hristosul înviat din morti, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stapînire asupra Lui.
10. Fiindca prin moartea de care a murit, El a murit pentru pacat, odata pentru totdeauna; iar prin viata pe care o traieste, traieste pentru Dumnezeu.
11. Tot asa si voi însiva, socotiti-va morti fata de pacat, si vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.
12. Deci, pacatul sa nu mai domneasca în trupul vostru muritor, si sa nu mai ascultati de poftetele lui.
13. Sa nu mai dati în stapînirea pacatului madularile voastre, ca niste unelte ale nelegiurii; ci dati-va pe voi însiva lui Dumnezeu, ca vii, din morti cum erati; si dati lui Dumnezeu madularile voastre, ca pe niste unelte ale neprihanirii.
14. Caci pacatul nu va mai stapîni asupra voastra, pentruca nu sînteti supt Lege, ci supt har.
15. Ce urmeaza de aici? Sa pacatuim pentruca nu mai sîntem supt Lege ci supt har? Nicidecum.
16. Nu stiti ca, daca va dati robi cuiva, ca sa-l ascultati, sînteti robii aceluia de care ascultati, fie ca este vorba de pacat, care duce la moarte, fie ca este vorba de ascultare, care duce la neprihanire?
17. Dar multamiri fie aduse lui Dumnezeu, pentruca, dupa ce ati fost robi ai pacatului, ati ascultat acum din inima de dreptarul învataturii, pe care ati primit-o.
18. Si prin chiar faptul ca ati fost izbaviti de subt pacat, v'ati facut robi ai neprihanirii.-
19. Vorbesc omeneste, din pricina neputintei firii voastre pamîntesti: dupacum odinioara v'ati facut madularile voastre roabe ale necuratiei si faradelegii, asa ca savîrseati faradelegea, tot asa, acum trebuie sa va faceti madularile voastre roabe ale neprihanirii, ca sa ajungeti la sfîntirea voastra!
20. Caci, atunci cînd erati robi ai pacatului, erati slobozi fata de neprihanire.
21. Si ce roade aduceati atunci? Roade, de cari acum va este rusine: pentruca sfîrsitul acestor lucruri este moartea.
22. Dar acum, odata ce ati fost izbaviti de pacat si v'ati facut robi ai lui Dumnezeu, aveti ca rod sfîntir ea, iar ca sfîrsit: viata vecinica.
23. Fiindca plata pacatului este moartea: dar darul fara plata al lui Dumnezeu este viata vecinica în Isus Hristos, Domnul nostru.

7

1. Nu stiti, fratilor, - caci vorbesc unor oameni cari cunosc Legea - ca Legea are stapînir e asupra omului cîta vreme traieste el?
2. Caci femeia maritata este legata prin Lege de barbatul ei cîta vreme traieste el; dar daca-i moare barbatul, este deslegata de legea barbatului ei.

3. Daca deci, cînd îi traieste barbatul, ea se marita dupa altul, se va chema preacurva; dar daca-i moar e barbatul, este deslegata de Lege, asa ca nu mai este preacurva, daca se marita dupa altul.
4. Tot astfel, fratii mei, prin trupul lui Hristos, si voi ati murit în ce priveste Legea, ca sa fiti ai altuia, adica ai Celuice a înviat din morti; si aceasta, ca sa aducem roada pentru Dumnezeu.
5. Caci, cînd traiam supt firea noastra pamînteasca, patimile pacatelor, atîtate de Lege, lucrau în madularele noastre, si ne faceau sa aducem roade pentru moarte.
6. Dar acum, am fost izbaviti de Lege, si sîntem morti fata de Legea aceasta, care ne tinea robi, pentruca sa slujim lui Dumnezeu într'un duh nou, iar nu dupa vechea slova.
7. Deci ce vom zice? Legea este ceva pacatos?
Nici de cum! Dimpotriva, pacatul nu l-am cunoscut decît prin Lege. De pilda, n'as fi cunoscut pofta, daca Legea nu mi-ar fi spus: „Sa nu poftesti!“
8. Apoi pacatul a luat prilejul, si a facut sa se nasca în mine prin porunca tot felul de poftes; caci fara Lege, pacatul este mort.
9. Odinioar a, fiindca eram fara Lege, traiam; dar cînd a venit porunca, pacatul a înviat, si eu am murit.
10. Si porunca, ea, care trebuia sa-mi dea viata, mi-a pricinuit moartea.
11. Pentruca pacatul a luat prilejul prin ea m'a amagit, si prin însas, porunca aceasta m'a lovit cu moartea.
12. Asa ca Legea, negresit, este sfînta, si porunca este sfînta, dreapta si buna.
13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar pacatul, tocmai ca sa iasa la iveala ca pacat, mi-a dat moartea printr'un lucru bun, pentruca pacatul sa se arate afara din cale de pacatos, prin faptul ca se slujea de aceea porunca.
14. Stim, în adevar, ca Legea este duhovniceasca: dar eu sînt pamîntesc, vîndut rob pacatului.
15. Caci nu stiu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urasc.
16. Acum, daca fac ce nu vreau, marturisesc prin aceasta ca Legea este buna.
17. Si atunci, nu mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci pacatul care locuieste în mine.
18. Stiu, în adevar, ca nimic bun nu locuieste în mine, adica în firea mea pamînteasca, pentruca, ce-i drept, am vointa sa fac binele, dar n'am puterea sa-l fac.
19. Caci binele, pe care vreau sa-l fac, nu-l fac, ci raul, pe care nu vreau sa-l fac, iaca ce fac!
20. Si daca fac ce nu vreau sa fac, nu mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci pacatul care locuieste în mine.
21. Gasesc dar în mine legea aceasta: cînd vreau sa fac binele, raul este lipit de mine.
22. Fiindca, dupa omul din launtru îmi place Legea lui Dumnezeu;
23. dar vad în madularele mele o alta lege, care se lupta împotriva legii primite de mintea mea, si ma tine rob legii pacatului, care este în madularele mele.
24. O, nenorocitul de mine! Cine ma va izbavi de acest trup de moarte? ...
25. Multamiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru! ... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pamînteasca, slujesc legii pacatului.

8

1. Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt în Hristos Isus, cari nu traiesc dupa îndemnurile firii pamîntesti, ci dupa îndemnurile Duhului.
2. În adevar, legea Duhului de viata în Hristos Isus, m'a izbavit de Legea pacatului si a mortii.
3. Caci - lucru cu neputinta Legii, întrucît firea pamînteasca o facea fara putere - Dumnezeu a osîndit pacatul în firea pamînteasca, trimetînd, din pricina pacatului, pe însus Fiul Sau într'o fire asemanatoare cu a pacatului,
4. pentruca porunca Legii sa fie împlinita în noi, cari traим nu dupa îndemnurile firii pamîntesti, ci dupa îndemnurile Duhului.
5. În adevar, ceice traiesc dupa îndemnurile firii pamîntesti, umbla dupa lucrurile firii pamîntesti; pe cînd cei ce traiesc dupa îndemnurile Duhului, umbla dupa lucrurile Duhului.
6. Si umblarea dupa lucrurile firii pamîntesti, este moarte,

pe cînd umblarea dupa lucrurile Duhului este viata si pace.

7. Fiindca umblarea dupa lucrurile firii pamîntesti este vrajmasie împotriva lui Dumnezeu, caci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, si nici nu poate sa se supuna.

8. Deci, ceice sînt pamîntesti, nu pot sa placa lui Dumnezeu.

9. Voi însa nu mai sînteti pamîntesti, ci duhovnicesti, daca Duhul lui Dumnezeu locuieste în adevar în voi. Daca n'are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

10. Si daca Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus mortii, din pricina pacatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihanirii.

11. Si daca Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morti locuieste în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morti, va învia si trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Sau, care locuieste în voi.

12. Asa dar, fratilor, noi nu mai dator am nimic firii pamîntesti, ca sa traim dupa îndemnurile ei.

13. Daca traiti dupa îndemnurile ei, veti muri; dar daca, prin Duhul, faceti sa moara faptele trupului, veti trai.

14. Caci toti ceice sînt calauziti de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.

15. Si voi n'ati primit un duh de robie, ca sa mai aveti frica; ci ati primit un duh de înfiere, care ne face sa strigam: „Ava! adica: Tata!“

16. Însus Duhul adevereste împreuna cu duhul nostru ca sîntem copii ai lui Dumnezeu.

17. Si, daca sîntem copii, sîntem si mostenitori: mostenitori ai lui Dumnezeu, si împreuna mostenitori cu Hristos, daca suferim cu adevarat împreuna cu El, ca sa fim si proslaviti împreuna cu El.

18. Eu socotesc ca suferintele din vremea de acum nu sînt vrednice sa fie puse alaturi cu slava viitoare, care are sa fie descoperita fata de noi.

19. De asemenea, si firea asteapta cu o dorinta înfocata descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Caci firea a fost supusa desertaciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nadejdea însa,

21. ca si ea va fi izbavita din robia stricaciunii, ca sa aiba parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.

22. Dar stim ca pîna în ziua de azi, toata firea suspina si suferă durerile nasterii.

23. Si nu numai ea, dar si noi, cari avem cele dintîi roade ale Duhului, suspinam în noi, si asteptam înfierea, adica rascumpararea trupului nostru.

24. Caci în nadejdea aceasta am fost mîntuiti. Dar o nadejde care se vede, nu mai este nadejde: pentruca ce se vede, se mai poate nadajdui?

25. Pe cînd, daca nadajduim ce nu vedem, asteptam cu rabdare.

26. Si tot astfel si Duhul ne ajuta în slabiciunea noastra: caci nu stim cum trebuie sa ne rugam. Dar însus Duhul mijloceste pentru noi cu suspine negraite.

27. Si Cel ce cerceteaza inimile, stie care este nazuinta Duhului; pentruca El mijloceste pentru sfinti dupa voia lui Dumnezeu.

Pe crestin nimic nu-l poate desparti de dragostea lui Dumnezeu.

28. De alta parte, stim ca toate lucrurile lucreaza împreuna spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu, si anume, spre binele celorce sînt chemati dupa planul Sau.

29. Caci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a si hotarît mai dinainte sa fie asemenea chipului Fiului Sau, pentruca El sa fie cel întîi nascut dintre mai multi frati.

30. Si pe aceia pe cari i-a hotarît mai dinainte, i-a si chemat; si pe aceia pe cari i-a chemat, i-a si socotit neprihaniti; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihaniti, i-a si proslavit.

31. Deci, ce vom zice noi în fata tuturor acestor lucruri? Daca Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastra?

32. El, care n'a crutat nici chiar pe Fiul Sau, ci L-a dat pentru noi toti, cum nu ne va da fara plata, împreuna cu El, toate lucrurile?

33. Cine va ridica pîra împotriva alesilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socoteste neprihaniti!

34. Cine-i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a si înviat, sta la dreapta lui Dumnezeu,

si mijloceste pentru noi!

35. Cine ne va desparti pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbracaminte, sau primejdia sau sabia?

36. Dupa cum este scris: „Din pricina Ta sîntem dati mortii toata ziua; sîntem socotiti ca niste oi de taiat.“

37. Totus în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

38. Caci sînt bine încredintat ca nici moartea, nici viata, nici îngerii, nici stapînirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

39. nici înaltimea, nici adîncimea, nici o alta faptura (Sau: zidire.), nu vor fi în stare sa ne desparta de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

9

1. Spun adevarul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfînt, îmi este martor,

2. ca simt o mare întristare, si am o durere necurmata în inima.

3. Caci aproape sa doresc sa fiu eu însami anatema, despartit de Hristos, pentru fratii mei, rudele mele trupesti.

4. Ei sînt Israeliti, au înfierea, slava, legamintele, darea Legii, slujba dumnezeiasca, fagaduintele,

5. patr iarhii, si din ei a iesit, dupa trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvîntat în veci. Amin! Dumnezeu este stapîn sa aleaga.

6. Dar aceasta nu înseamna ca a ramas fara putere Cuvîntul lui Dumnezeu. Caci nu toti cei ce se coboara din Israel, sînt Israel;

7. si, macar ca sînt samînta lui Avraam, nu toti sînt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o samînta, care-ti va purta numele.“

8. Aceasta însemneaza ca nu copiii trupesti sînt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii fagaduintei sînt socotiti ca samînta.

9. Caci cuvîntul acesta este o fagaduinta: „Pe vremea aceasta Ma voi întoarce, si Sara va avea un fiu.“

10. Ba mai mult; tot asa a fost cu Rebeca. Ea a zamislit doi gemeni numai dela parintele nostru Isaac.

11. Caci, macar ca cei doi gemeni nu se nascusera înca, si nu facusera nici bine nici rau, - ca sa ramîna în picioare hotarîrea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se facea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheama, -

12. s'a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic“,

13. dupa cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît.“

14. Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nici de cum!

15. Caci El a zis lui Moise: „Voi avea mila de oricine-Mi va placea sa am mila; si Ma voi îndura de oricine-Mi va placea sa Ma îndur.“

16. Asa dar, nu atîrna nici de cine vrea, nici de cine alearga, ci de Dumnezeu care are mila.

17. Fiindca Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca sa-Mi arat în tine puterea Mea, si pentruca Numele Meu sa fie vestit în tot pamîntul.“

18. Astfel, El are mila de cine vrea si împietreste pe cine vrea.

19. Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai baga vina? Caci cine poate sta împotriva voiei Lui?“

20. Dar, mai de graba, cine esti tu, omule, ca sa raspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a facut: „Pentru ce m-ai facut asa?“

21. Nu este olarul stapîn pe lutul lui, ca din aceeas framîntatura de lut sa faca un vas pentru o într ebuintare de cinste, si un alt vas pentru o întrebuintare de ocară?

22. Si ce putem spune, daca Dumnezeu, fiindca voia sa-Si arate mînia si sa-Si descopere puterea, a suferit cu multa rabdare niste vase ale mîniei, facute pentru peire;

23. si sa-Si arate bogatia slavei Lui fata de niste vase ale îndurarii, pe cari le-a pregatit mai dinainte pentru slava (despre noi vorbesc)?

24. Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci si dintre Neamuri,

25. dupa cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, si „prea iubita”, pe cea care nu era prea iubita.
26. Si acolo unde li se zicea: „Voi nu sînteti poporul Meu”, vor fi numiti fii ai Dumnezeului celui viu.“
27. Isaia, de alta parte, striga cu privire la Israel:
„Chiar daca numarul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul marii, numai ramasita va fi mîntuita.
28. Caci Domnul va împlini pe deplin si repede pe pamînt cuvîntul Lui.
29. Si, cum zisese Isaia mai înainte: „Daca nu ne-ar fi lasat Domnul Savaot o samînta, am fi ajuns ca Sodoma, si ne-am fi asemanat cu Gomora.“
30. Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu umblau dupa neprihanire, au capatat neprihanirea si anume neprihanirea care se capata prin credinta;
31. pe cînd Israel, care umbla dupa o Lege, care sa dea neprihanirea, n’a ajuns la Legea aceasta.
32. Pentruce? Pentru ca Israel n’a cautat-o prin credinta, ci prin fapte.
Ei s’au lovit de piatra de poticnire,
33. dupa cum este scris: „Iata ca pun în Sion o Piatra de poticnire, si o stîncă de cadere: si cine crede în El, nu va fi dat de rusine.“

10

1. Fratilor, dorinta inimii mele si rugaciunea mea catre Dumnezeu pentru Israeliti, este sa fie mîntuiti.
2. Le martur isesc ca ei au rîvna pentru Dumnezeu, dar fara pricepere:
3. pentruca, întrucît n-au cunoscut neprihanirea, pe care o da Dumnezeu, au cautat sa-si puna înainte o neprihanire a lor însisi, si nu s’au supus astfel neprihanirii, pe care o da Dumnezeu.
4. Caci Hristos este sfîrsitul Legii, pentruca oricine crede în El, sa poata capata neprihanirea.
5. În adevar, Moise scrie ca omul care împlineste neprihanirea, pe care o da Legea, va trai prin ea.
6. Pe cînd iata cum vorbeste neprihanirea, pe care o da credinta: „Sa nu zici în inima ta: „Cine se va sui în cer?” (Sa pogoare adica pe Hristos din cer).
7. Sau: „Cine se va pogorî în Adînc?” (Sa scoale adica pe Hristos din morti).
8. Ce zice ea deci? „Cuvîntul este aproape de tine: în gura ta si în inima ta.” Si cuvîntul acesta este cuvîntul credintei, pe care-l propovaduim noi.
9. Daca marturisesti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, si daca crezi în inima ta ca Dumnezeu L-a înviat din morti, vei fi mîntuit.
10. Caci prin credinta din inima se capata neprihanirea, si prin marturisirea cu gura se ajunge la mîntuire,
11. dupa cum zice Scriptura: „Oricine crede în el, nu va fi dat de rusine.”
12. În adevar, nu este nici o deosebire între Iudeu si Grec; caci toti au același Domn, car e este bogat în îndurar e pentru toti cei ce-L cheama.
13. Fiindca „oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit.”
14. Dar cum vor chema pe Acela în care n’au crezut? Si cum vor crede în Acela, despre care n’au auzit? Si cum vor auzi despre El fara propovaduitoare?
15. Si cum vor propovadi, daca nu sînt trimesi? Dupa cum este scris: „Cît de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”
16. Dar nu toti au ascultat de Evanghelie. Caci Isaia zice:
„Doamne, cine a crezut propovaduirea noastra?”
17. Astfel, credinta vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvîntul lui Hristos.
18. Dar eu întreb: „N’au auzit ei?” Ba da; caci „glasul lor a rasunat prin tot pamîntul, si cuvintele lor au ajuns pîna la marginile lumii.”
19. Dar într eb iaras: „N’a stiut Israel lucrul acesta?” Ba da; caci Moise, cel dintîi, zice: „Va voi întarîta la pizma prin ceea ce nu este neam, va voi atîta mînia printr-un neam fara pricepere.”
20. Si Isaia merge cu îndrazneala pîna acolo ca zice: „Am fost gasit de ceice nu Ma cautau; M’am facut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.”

21. Pe cînd, despre Israel zice:

„Toata ziua Mi-am întins mînile spre un norod razvratit si împotrivor la vorba.”

11

1. Întreb dar: „A lepadat Dumnezeu pe poporul Sau?” Nicidecum! Caci si eu sînt Israelit, din samînta lui Avraam, din semintia lui Beniamin.

2. Dumnezeu n'a lepadat pe poporul Sau, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu stiti ce zice Scriptura,

în locul unde vorbeste despre Ilie? Cum se plînge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, cînd zice:

3. „Doamne, pe proorocii Tai i-au omorît, altarele Tale le-au surpat; am ramas eu singur, si cauta sa-mi ia viata?”

4. Dar ce- i raspunde Dumnezeu? „Mi-am pastrat sapte mii de barbati, cari nu si-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.”

5. Tot asa, si în vremea de fata, este o ramasita datorita unei alegeri, prin har.

6. Si daca este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altmintrelea, harul n'ar mai fi har. Si daca este prin fapte, nu mai este prin har; altmintrelea, fapta n'ar mai fi fapta.

7. Deci, ce urmeaza? Ca Israel n'a capatat ce cauta, iar ramasita aleasa a capatat; pe cînd ceilalti au fost împietriti,

8. dupa cum este scris: „Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca sa nu vada, si urechi ca sa n'auda, pîna în ziua de astazi.”

9. Si David zice: „Masa lor sa li se prefaca într-o cursa, într-un lat, într-un prilej de cadere si într-o dreapta rasplatire.

10. Sa li se întunece ochii ca sa nu vada, si spinarea sa le-o tii mereu gîrbovita.”

11. Întreb dar: „S'au poticnit ei ca sa cada? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s'a facut cu putinta mîntuirea Neamurilor, ca sa faca pe Israel gelos;

12. daca, deci, alunecarea lor a fost o bogatie pentru lume, si paguba lor a fost o bogatie pentru Neamuri, ce va fi plinatatea întoarcerii lor?

13. V'o spun voua, Neamurilor : „Întrucît sînt apostol al Neamurilor, îmi slavesc slujba mea,

14. si caut, ca, daca este cu putinta, sa stîrnesc gelozia celor din neamul meu, si sa mîntuiesc pe unii din ei.

15. Caci, daca lepadarea lor a adus împacarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decît viata din morti?

16. Iar daca cele dintîi roade sînt sfînte, si plamadeala este sfînta; si daca radacina este sfînta, si ramur ile sînt sfînte.

17. Iar daca unele din ramuri au fost taiate, si daca tu, care erai dintr'un maslin salbatic, ai fost altoit în locul lor, si ai fost facut partas radacinii si grasimii maslinului,

18. nu te fali fata de ramuri. Daca te falesti, sa stii ca nu tu tii radacina, ci radacina te tine pe tine.

19. Dar vei zice: „Ramurile au fost taiate, ca sa fiu altoit eu.”

20. Adevar at: au fost taiate din pricina necredintei lor, si tu stai în picioare prin credinta: Nu te îngîmfa dar, ci teme-te!

21. Caci daca n'a crutat Dumnezeu ramurile firesti, nu te va cruta nici pe tine.

22. Uita- te dar la bunatatea si asprimea lui Dumnezeu: asprime fata de ceice au cazut, si bunatate fata de tine, daca nu încetezi sa ramîi în bunatatea aceasta; altmintrelea, vei fi taiat si tu.

23. Si chiar ei: daca nu staruiesc în necredinta, vor fi altoiti; caci Dumnezeu poate sa-i altoiasca iaras.

24. Fiindca, daca tu, care ai fost taiat dintr'un maslin, care din fire era salbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într'un maslin bun, cu cît mai mult vor fi altoiti ei, cari sînt ramuri firesti, în maslinul lor?

25. Fratilor, pentrucă sa nu va socotiti singuri înțelepti, nu vreau sa nu stiti taina aceasta: o parte din Israel a cazut într'o împietrire, care va tine pîna va intra numarul deplin al Neamurilor.

26. Si atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupacum este scris: „Izbavitorul va veni din Sion,

si va îndeparta toate nelegiurile dela Iacov.

27. Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, cînd le voi sterge pacatele.“

28. În ce priveste Evanghelia, ei sînt vrajmasi, si aceasta spre binele vostru; dar în ce priveste alegerea, sînt iubiti, din pricina parintilor lor.

29. Caci lui Dumnezeu nu-I pare rau de darurile si de chemarea facuta.

30. Dupacum voi odinioara n'ati ascultat de Dumnezeu, si dupacum prin neascultarea lor ati capatat îndurare acum,

31. tot asa, ei acum n'au ascultat, pentruca, prin îndurarea aratata voua, sa capete si ei îndurare.

32. Fiindca Dumnezeu a închis pe toti oamenii în neascultare, ca sa aiba îndurare de toti.

33. O, adîncul bogatiei, înțelepciunii si stiintei lui Dumnezeu! Cît de nepatrunse sînt judecatile Lui, si cît de neînțelese sînt caile Lui!

34. Si în adevar, „cine a cunoscut gîndul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?

35. Cine I-a dat ceva întîi, ca sa aiba de primit înapoi?“

36. Din El, prin El, si pentru El sînt toate lucrurile. A Lui sa fie slava în veci! Amin.

12

1. Va îndemn dar, fratilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, sa aduceti† trupurile voastre ca o jertfa vie, sfînta, placuta lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastra o slujba duhovniceasca.

2. Sa nu va potriviti chipului veacului acestuia, ci sa va prefaceti, prin înnoirea mintii voastre, ca sa puteti deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea buna, placuta si desavîrsita.

3. Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecaruia dintre voi, sa nu aiba despre sine o parere mai înalta decît se cuvine; ci sa aiba simtiri cumpatate despre sine, potrivit cu masura de credinta, pe care a împartit-o Dumnezeu fiecaruia.

4. Caci, dupacum într'un trup avem mai multe madulare, si madular ele n'au toate aceeas slujba,

5. tot asa, si noi, cari sîntem multi, alcatuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, sîntem madulare unii altora.

6. Deoarece avem felurite daruri, dupa harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, sa-l întrebuinteze dupa masura credintei lui.

7. Cine este chemat la o slujba, sa se tina de slujba lui. Cine învata pe altii, sa se tina de învatatura.

8. Cine îmbarbateaza pe altii, sa se tina de îmbarbare. Cine da, sa dea cu inima larga. Cine cîr muieste, sa cîr muiasca cu rîvna. Cine face milostenie, s'o faca cu bucurie.

9. Dragostea sa fie fara prefacatorie. Fie-va groaza de rau, si lipiti-va tare de bine.

10. Iubiti-va unii pe altii cu o dragoste frateasca. În cinste, fiecare sa dea înfîietate altuia.

11. În sîrguinta, fiti fara preget. Fiti plini de rîvna cu duhul. Slujiti Domnului.

12. Bucurati-va în nadejde. Fiti rabdatori în necaz. Staruiti în rugaciune.

13. Ajutati pe sfinti, cînd sînt în nevoie. Fiti primitori de oaspeti.

14. Binecuvîntati pe cei ce va prigonesc: binecuvîntati si nu blestemati.

15. Bucurati-va cu cei ce se bucura; plîngeti cu ceice plîng.

16. Aveti aceleasi simtiminte unii fata de altii. Nu umblati dupa lucrurile înalte, ci ramîneti la cele smerite. Sa nu va socotiti singuri înțelepti.

17. Nu întoar ceti nimanui rau pentru rau. Urmariti ce este bine, înaintea tuturor oamenilor.

18. Daca este cu putinta, întrucît atîrna de voi, traiti în pace cu toti oamenii.

19. Prea iubitelor, nu va rasbunati singuri; ci lasati sa se razbune mînia lui Dumnezeu; caci este scris: „Razbunarea este a Mea; Eu voi rasplati“, zice Domnul.

20. Dimpotr iva: daca îi este foame vrajmasului tau, da-i sa manînce; daca-i este sete, da-i sa bea; caci daca vei face astfel, vei gramadi carbuni aprinsi pe capul lui.“

21. Nu te lasa biruit de rau, ci biruieste raul prin bine.

1. Oricine sa fie supus stapînilor celor mai înalte; caci nu este stapînire care sa nu vina dela Dumnezeu. Si stapînirile cari sînt, au fost rînduite de Dumnezeu.
2. Deaceea, cine se împotrivesc stapînirii, se împotrivesc rînduiei puse de Dumnezeu; si ceice se împotrivesc, îsi vor lua osînda.
3. Dregator ii nu sînt de temut pentru o fapta buna, ci pentru una rea. Vrei dar sa nu-ti fie frica de stapînire? Fa binele, si vei avea lauda dela ea.
4. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tau. Dar, daca faci raul, teme-te, caci nu degeaba poarta sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca sa-L razbune si sa pedepseasca pe cel ce face rau.
5. Deaceea trebuie sa fiti supusi nu numai de frica pedepsei, ci si din îndemnul cugetului.
6. Tot pentru aceasta sa platiti si birurile. Caci dregatorii sînt niste slujitori ai lui Dumnezeu, facînd necurmat tocmai slujba aceasta.
7. Dati tuturor ce sînteti datorati sa dati: cui datorati birul, dati-i birul; cui datorati vama, dati-i vama; cui datorati frica, dati-i frica; cui datorati cinstea, dati-i cinstea.
8. Sa nu datorati nimic, decît sa va iubiti unii pe altii: caci cine iubeste pe altii, a împlinit Legea.
9. De fapt: „Sa nu preacurvesti, sa nu furi, sa nu faci nici o marturisire mincinoasa, sa nu poftesti“, si orice alta porunca mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti.“
10. Dragostea nu face rau aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii.
11. Si aceasta cu atît mai mult, cu cît stiti în ce împrejurari ne aflam: este ceasul sa va treziti în sfîrsit din somn; caci acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am crezut.
12. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Sa ne desbracam dar de faptele întunerecului, si sa ne îmbracam cu ar mele luminii.
13. Sa traim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri si în betii; nu în curvii si în fapte de rusine; nu în certuri si în pizma;
14. ci îmbracati-va în Domnul Isus Hristos, si nu purtati grija de firea pamînteasca, pentruca sa-i treziti poftetele.

1. Primiti bine pe cel slab în credinta, si nu va apucati la vorba asupra parerilor îndoelnice.
2. Unul crede ca poate sa manînce de toate; pe cînd altul, care este slab, nu manînce decît verdeturi.
3. Cine manînce sa nu dispretuiasca pe cine nu manînce; si cine nu manînce, sa nu judece pe cine manînce, fiindca Dumnezeu l-a primit.
4. Cine esti tu, care judeci pe robul altuia? Daca sta în picioare sau cade, este treaba stapînului sau; totus, va sta în picioare, caci Domnul are putere sa-l întareasca pentru ca sa stea.
5. Unul socoteste o zi mai pe sus decît alta; pentru altul, toate zilele sînt la fel. Fiecare sa fie deplin încr edintat în mintea lui.
6. Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n'o face. Cine manînce, pentru Domnul manînce; pentruca aduce multamiri lui Dumnezeu. Cine nu manînce, pentru Domnul nu manînce; si aduce si el multamiri lui Dumnezeu.
7. În adevar, niciunul din noi nu traieste pentru sine, si nici unul din noi nu moare pentru sine.
8. Caci daca traim, pentru Domnul traim; si daca murim, pentru Domnul murim. Deci, fie ca traim, fie ca murim, noi sîntem ai Domnului.
9. Caci Hristos pentru aceasta a murit si a înviat ca sa aiba stapînire si peste cei morti si peste cei vii.
10. Dar pentruce judeci tu pe fratele tau? Sau pentruce dispretuiesti tu pe fratele tau? Caci toti ne vom înfatisa înaintea scaunului de judecata al lui Hristos.
11. Fiindca este scris: „Pe viata Mea Ma jur, zice Domnul, ca orice genunchi se va pleca înaintea Mea, si orice limba va da slava lui Dumnezeu.“

12. Asa ca fiecare din noi are sa dea socoteala despre sine însus lui Dumnezeu.
13. Sa nu ne mai judecam dar unii pe altii. Ci mai bine judecati sa nu faceti nimic, care sa fie pentru fratele vostru o piatra de poticnire sau un prilej de pacatuire.
14. Eu stiu si sînt încr edintat în Domnul Isus, ca nimic nu este necurat în sine, si ca un lucru nu este necur at de cît pentru cel ce crede ca este necurat.
15. Dar daca faci ca fratele tau sa se mîhneasca din pricina unei mîncari, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!
16. Nu faceti ca binele vostru sa fie grait de rau.
17. Caci Împaratia lui Dumnezeu nu este mîncare si bautura, ci neprihanire, pace si bucurie în Duhul Sfînt.
18. Cine slujeste lui Hristos în felul acesta, este placut lui Dumnezeu si cinstit de oameni.
19. Asa dar, sa urmarim lucrurile, cari duc la pacea si zidirea noastra.
20. Sa nu nimicesti, pentru o mîncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sînt curate. Totus, a mîncă din ele, cînd faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cadere, este rau.
21. Bine este sa nu manînci carne, sa nu bei vin si sa te feresti de orice lucru, care poate fi pentru fratele tau un prilej de cadere, de pacatuire sau de slabire.
22. Încredintarea pe care o ai, pastreaza-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osîndeste singur în ce gaseste bine.
23. Dar cine se îndoieste si manîncă, este osîndit, pentruca nu manîncă din încredintare. Tot ce nu vine din încr edintare, e pacat.

15

1. Noi, cari sîntem tari, sîntem datori sa rabdam slabiciunile celor slabi, si sa nu ne placem noua însine.
2. Fiecare din noi sa placa aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora.
3. Caci si Hristos nu Si-a placut Lui însus; ci, dupa cum este scris:
„Ocarile celor ce Te ocarasc pe Tine, au cazut peste Mine.“
4. Si tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învatatura noastra, pentruca, prin rabdarea si prin mîngîierea pe care o dau Scripturile, sa avem nadejde.
5. Dumnezeuul rabdarii si al mîngîierii sa va faca sa aveti aceleasi simtiminte, unii fata de altii, dupa pilda lui Hristos Isus;
6. pentruca toti împreuna, cu o inima si cu o gura, sa slaviti pe Dumnezeu, Tatal Domnului nostru Isus Hristos.
7. Asa dar, primiti-va unii pe altii, cum v’ a primit si pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.
8. Hristos a fost, în adevar, un slujitor al taierii împrejur, ca sa dovedeasca credinciosia lui Dumnezeu, si sa întareasca fagaduintele date parintilor;
9. si ca Neamurile sa slaveasca pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, dupa cum este scris:
„De aceea Te voi lauda printre Neamuri, si voi cînta Numelui Tau.“
10. Este zis iarasi: „Veseliti-va, Neamuri, împreuna cu poporul Lui.“
11. Si iarasi: „Laudati pe Domnul, toate Neamurile; slaviti-L, toate noroadele.“
12. Tot astfel si Isaia zice: „Din Iese va iesi o Radacina, care se va scula sa domneasca peste Neamuri; si Neamurile vor nadajdui în El.“
13. Dumnezeuul nadejdii sa va umple de toata bucuria si pacea, pe care o da credinta, pentruca, prin puter ea Duhului Sfînt, sa fiti tari în nadejde!
14. În ce va priveste pe voi, fratilor, eu însumi sînt încredintat ca sînteti plini de bunatate, plini si de orice fel de cunostinta, si astfel sînteti în stare sa va sfatuiti unii pe altii.
15. Totus, ici colea v’ am scris mai cu îndrazneala, ca sa va aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului, pe care mi l-a dat Dumnezeu,
16. ca sa fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpatate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentruca Neamurile sa-I fie o jertfa bine primita, sfintita de Duhul Sfînt.
17. Eu dar ma pot lauda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.

18. Caci n'as îndrazni sa pomenesc nici un lucru, pe care sa nu-l fi facut Hristos prin mine, ca sa aduca Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvîntul meu, fie prin faptele mele,
19. fie prin puterea semnelor si a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfint. Asa ca, de la Ierusalim si tarile de primprejur, pîna la Iliric, am raspîndit cu prisosinta Evanghelia lui Hristos.
20. Si am cautat sa vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca sa nu zidesc pe temelia pusa de altul,
21. dupa cum este scris: „Aceia, carora nu li se propovaduise despre El, Îl vor vedea, si cei ce n'auziseră de El, Îl vor cunoaste.“
22. Iata ce m'a împedecat de multe ori sa vin la voi.
23. Dar acum, fiindca nu mai am nimic care sa ma tina pe aceste meleaguri, si fiindca de ani de zile doresc fierbinte sa vin la voi,
24. nadajduiesc sa va vad în treacat, cînd ma voi duce în Spania, si sa fiu însoțit de voi pîna acolo, dupa ce îmi voi împlini, macar în parte, dorinta de a fi stat la voi.
25. Acum ma duc la Ierusalim sa duc niste ajutoare sfîntilor.
26. Caci cei din Macedonia si Ahaia au avut bunatatea sa faca o strîngere de ajutoare pentru saracii dintr e sfintii, car i sînt în Ierusalim.
27. Negresit, au avut bunatatea; dar era si o datorie fata de ei; pentruca, daca Neamurile au avut parte de binecuvîntarile lor duhovnicesti, este de datoria lor sa-i ajute si ele cu bunurile lor pamîntesti.
28. Dupa ce- mi voi împlini dar însarcinarea aceasta, si le voi încredinta aceste daruri, voi pleca în Spania, si voi trece pe la voi.
29. Stiu ca daca vin la voi, voi veni cu o deplina binecuvîntare dela Hristos.
30. Va îndemn dar, fratilor, pentru Domnul nostru Isus Hristos, si pentru dragostea Duhului, sa va luptati împreuna cu mine, în rugaciunile voastre catre Dumnezeu pentru mine,
31. ca sa fiu izbavit de razvratitii din Iudea, si pentruca slujba, pe care o am pentru Ierusalim, sa fie bine primita de sfinti;
32. si astfel sa ajung la voi cu bucurie, cu voia lui Dumnezeu, si sa ma racoresc putin în mijlocul vostru.
33. Dumnezeuul pacii sa fie cu voi cu toti! Amin.

16

1. Va dau în grija pe Fivi, sora noastra, care este diaconita (Sau: slujitoare.) a Bisericii din Chencrea;
2. s'o primiti în Domnul, într 'un chip vrednic de sfinti, si s'o ajutati în orice ar avea trebuinta de voi; caci si ea s-a aratat de ajutor multora si îndeosebi mie.
3. Spuneti sanatate Priscilei si lui Acuila, tovarasii mei de lucru în Hristos Isus,
4. car i si-au pus capul în joc, ca sa-mi scape viata. Le multamesc nu numai eu, dar si toate Bisericile iesite dintre Neamuri. -
5. Spuneti sanatate si Bisericii care se aduna în casa lor. - Spuneti sanatate lui Epenet, prea iubitul meu, care a fost cel dintîi rod al Asiei pentru Hristos.
6. Spuneti sanatate Mariei, care s'a ostenit mult pentru voi. -
7. Spuneti sanatate lui Andronic si lui Iunia, rudele mele si tovarasii mei de temnita, cari sînt cu vaza într e apostoli. Ei au venit la Hristos mai înainte de mine chiar. -
8. Spuneti sanatate lui Ampliat, prea iubitul meu în Domnul. -
9. Spuneti sanatate lui Urban, tovarasul nostru de lucru în Hristos, si lui Stache, prea iubitul meu. -
10. Spuneti sanatate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. - Spuneti sanatate celor din casa lui Aristobul. -
11. Spuneti sanatate lui Ierodion, ruda mea. - Spuneti sanatate celor din casa lui Narcis, cari sînt ai Domnului. -
12. Spuneti sanatate Trifenei si Trifosei, cari se ostenesc pentru Domnul. - Spuneti sanatate Persidei prea iubite, care s'a ostenit mult pentru Domnul. -

13. Spuneti sanatate lui Ruf, cel ales în Domnul, si mamei lui, care s'a aratat si mama mea. -
14. Spuneti sanatate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma, si fratilor cari sînt împreuna cu ei. -
15. Spuneti sanatate lui Filolog si Iuliei, lui Nereu si surorii lui, lui Olimpa, si tuturor sfintilor cari sînt împreuna cu ei. -
16. Spuneti- va sanatate unii altora cu o sarutare sfînta.
Toate Bisericile lui Hristos va trimet Sanatate.
17. Va îndemn, fratilor, sa va feriti de ceice fac desbinari si tulburare împotriva învataturii, pe care ati primit-o. Departati-va de ei.
18. Caci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pîntecelui lor; si, prin vorbiri dulci si amagitoare, ei însala inimile celor lesne crezatori.
19. Cît despre voi, ascultarea voastra este cunoscuta de toti. Ma bucur dar de voi, si doresc sa fiti înțelepti în ce priveste binele, si prosti în ce priveste raul.
20. Dumnezeuul pacii va zdrobi în curînd pe Satana supt picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos sa fie cu voi! Amin.
21. Timotei, tovarasul meu de lucru, va trimete sanatate; tot asa si Luciu, Iason si Sosipater, rudele mele. -
22. Va trimet sanatate în Domnul eu, Tertiu, care am scris epistola aceasta. -
23. Gaiu, gazda mea si a întregi Biserici, va trimete sanatate. - Erast, vistiernicul cetatii, va trimete sanatate; tot asa si fratele Quart.
24. Harul Domnului nostru Isus Hristos sa fie cu voi cu toti! Amin.
25. Iar Aceluia care poate sa va întareasca, dupa Evanghelia mea si propovaduirea lui Isus Hristos, - potrivit cu descoperirea tainei, care a fost tinuta ascunsa timp de veacuri,
26. dar a fost aratata acum prin scrierile proorocilor, si, prin porunca Dumnezeului celui vecinic, a fost adusa la cunostinta tuturor Neamurilor, ca sa asculte de credinta, -
27. a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, sa fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.